

sine Meningsfæller og andre til at gaa ind paa hans Tanker, som ere udtrykte i dette Lovforslag, saa tror jeg, ærlig talt, at det ærede Medlem, naar det kommer til Stykket, repræsenterer ikke de gode, forædlende Adspredelser; han repræsenterer snarere Bohêmelitteraturen, og det forekommer mig, at denné Litteratur ofte er meget tvivlsom. De Emner, der ligge til Grund for f. Eks. mange af de Teaterstykker, der gaa, dreje sig oftest om, hvad der foregaar mellem de to Køn. Ærlig talt, synes jeg, at det, Varieteerne byde, staaar højere end det, som bydes paa vore bedste Sekondteatre og undertiden ogsaa bedre end det, der bydes paa det kgl. Teater. Befolkningen har gennem den Oplysning, den har erhvervet, øvet sin opdragende Indflydelse paa vore Varieteer. Og der er ingen Tvivl om, at Virkningen af dette Skattepaalæg vil afskære mange Mennesker, som have Krav paa at more sig udenfor deres Arbejdstimer, fra at søge disse Adspredelser.

Jeg synes ikke, at man har Ret til for at skaffe Indtægter, som man mener ere nødvendige til Dækning af Udgifterne ved forskellige Lovforanstaltninger, at beskatte en Del af Befolkningen og lade en anden Del gaa fri. Paa Mandag vender en af Rigsdagens, en af Landets fornemste Mænd tilbage, brunet af Trope-solen — saaledes fortæller „Agrar-Dagbladet“ —, livsfrisk og forynget — det er Greven til Frijsenborg — efter flere Maaneders Ophold i det fremmede; han har været paa Ceylon for at jage Vildt, en meget kostbar Tur. Naar han vælger at tage til Ceylon, til en anden Verdensdel, for at more sig og se sig om, er det selvfølgelig, fordi det kgl. Teater ikke interesserer ham og heller ikke Dagmar-teatret eller de almindelige Sekondteatre. Hvis han vil i Teatret, gaar han i Teatret i Paris eller London, eller han foretrækker maaske, som naar den engelske Konge er i Besøg hos ham, at engagere nogle fremragende Kunstnere til at spille for ham og Medlemmerne af de ansete og adelige Mænds Fagforening. Og han kommer ikke til at betale Skat deraf. Det var lige saa godt, om han kom til at betale Skat, efter at han nu har brugt et Par Hundrede Tusind Kr. eller mere i Løbet af den sidste Vinter, mere end alle hans Arbejdere paa Frijsenborg have i Indtægt. Det beskattes ikke. Det vilde have kunnet forsonde mig noget med Forslaget, om Regeringen i sine Bestræbelser for at beskatte Forlystelser var kom-

men ind paa en konsekvent Beskatning af alle de Mennesker, som paa en eller anden Maade søge at more sig. Jeg er overbevist om, at der vilde kunde skaffes mange Penge ind i Statskassen ved en Skattelov, efter hvilken den Pragt og Forfinelse, de Smykker og Juveler, som stilles til Skue ved fine mondæne Bryllupper i Holmens og Trinitatis Kirke, beskattes, thi her kunde man være overbevist om, at det vilde kunne gøres, uden at de paagældende synderligt vilde mærke det, og at man derved vilde kunne faa et Beløb, som langt oversteg det, man kan faa ind ved Beskatning af Musikerne rundt omkring i Landet. De rigeste og fornemste Folk i dette Land, de, som have mest Raad til at undvære af deres Overflod, ere jo ikke dem, der komme af med de fleste Penge; det er den jævne almindelige Befolkning, som kommer af med en Skat, som den ikke har Raad til at betale, og som Staten ikke har nogen Berettigelse til at sætte den i.

Det eneste, der forklarer, at dette Flertal kan gennemføre en saadan Lov, er det, at det overser Bybefolkningens Ret til udenfor Hjemmet at kunne faa Adspredelse og Rekreation. Jeg vender mig til de Herrer, der repræsenterer Landet, og siger: I maa ikke drage den Sammenligning mellem Land og By. I maa ikke sige, at fordi Befolkningen i København eller Aarhus eller Odense eller andre store Byer søger til Teatre, Varieteer, Koncerter eller Musikrestauranter, ere de mere nydelsessyge; husk paa, hvor lidt Adgang der er for de Mennesker Vinterdage til at komme ud og faa frisk Luft. Der er saa mange gode Adspredelser, som giver Landboerne Adgang til at forynge sig og til at faa Rekreation, som er nægtet den store Mængde af Bybefolkningen. (Afbrydelse.) Det ærede Medlem minder mig om, at de ude paa Landet køre i Kane; jeg gad vide, hvad man paa Landet vilde sige, om der f. Eks. var lagt en Skat paa Kaner og den Slags Køretøjer — jeg tænker ikke paa Arbejds-køretøjer eller paa Arbejdskaner, men paa Luksuskaner, af hvilke der ikke er saa ganske faa. Man vil beskatte Folk, som i Virkeligheden drive et Erhverv, der er lige saa hæderligt og lovligt som et hvilket som helst andet Erhverv i Landet, og det forekommer mig, at min Meningsfælle, det ærede Medlem for Københavns 13de Valgkreds (A.C. Meyer), endnu en Gang har understreget, hvilken Uretfærdighed det er, at man her ved en Skattelov vil fratage en